

Порушенням академічної доброчесності вважається:

1) **академічний плагіат** – оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості), та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених творів мистецтва) інших авторів без зазначення авторства; формою академічного плагіату є самоплагіат, що полягає у відтворенні без посилання на джерело інформації власних, раніше опублікованих, текстів;

2) **фабрикація** – фальсифікація результатів досліджень, посилань або будь-яких інших даних, що стосуються освітнього процесу;

3) **обман** – надання свідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу;

4) **списування** – використання без відповідного дозволу зовнішніх джерел інформації під час оцінювання результатів навчання;

5) **хабарництво** – надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна чи послуг матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної вигоди в освітньому процесі.

За порушення академічної доброчесності педагогічні, науково-педагогічні та наукові працівники закладів освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- відмова у присудженні наукового ступеня чи присвоєнні вченого звання;

- позбавлення присудженого наукового ступеня чи присвоєного вченого звання;

- позбавлення права брати участь у роботі визначених законом органів чи обіймати визначені законом посади.

За порушення академічної доброчесності здобувачі освіти можуть бути притягнені до такої академічної відповідальності:

- повторне проходження оцінювання (контрольна робота, іспит, залік тощо);

- повторне проходження навчального курсу;

- відрахування із закладу освіти (крім осіб, що здобувають загальну середню освіту).

Н. М. Нос

ОРГАНІЗАЦІЯ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ ЗА ПРИНЦИПАМИ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Освітній процес у вищому навчальному закладі спрямований на передачу та засвоєння знань, формування всебічно розвиненої особистості. Для його успішного проведення викладачем застосовуються різні форми навчання, які залежать від організації навчального процесу (лекції,

практичні, семінарські, лабораторні заняття, консультації і т.д). Чималу роль в освітньому процесі займає самостійна робота студентів. Однією з її форм є написання рефератів. З огляду на безліч електронних інформаційних джерел постає проблема так званої академічної доброчесності. В даному випадку – це посилення на джерела, з яких були використані певні ідеї та твердження.

Ще однією з форм організації навчання є домашні завдання. В наш час комп'ютеризації, коли студенти з легкістю можуть знайти в мережі інтернет відповідь на будь-яке питання, перед викладачем, особливо гуманітарних дисциплін, постає завдання попередження плагіату. Для цього слід попередити студентів про можливі наслідки списування – незарахування роботи або зниження оцінки. Одним із видів плагіату при виконанні домашніх завдань може бути списування один в одного. Уникнути подібного явища можна, підготувавши варіативні домашні завдання або з різною тематикою. Наприклад, при вивченні навчальної дисципліни «Ділова українська мова» одним із домашніх завдань, передбачених навчальною програмою, є службовий лист. Видів службових листів дуже багато, тому кожен студент отримує індивідуальне завдання, як-то укласти лист-відповідь, лист-запрошення, лист-запит, гарантійний лист і т.д. Окрему групу домашніх завдань становлять творчі завдання, наприклад, завдання з пошуку і підбору лексики, складання текстів відповідного стилю. Виконуючи такі домашні завдання, кожен студент може проявити свої здібності, окремо від інших сформулювати свою особисту думку чи ставлення до певного мовного явища.

М. І. Ситковська

ДОТРИМАННЯ ПРИНЦИПІВ СПАДКОВОСТІ ПОКОЛІНЬ – ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ВИХОВНОЇ РОБОТИ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

В сучасних умовах професійна успішність та кар'єрне зростання спеціаліста забезпечується не тільки і не стільки обсягом отриманих знань та професійних навичок, а здебільшого морально-духовними якостями, підвищеною відповідальністю, організованістю, сформованою налаштованістю до самопізнання та самовдосконалення протягом всього життя.

Традиційно вища школа розглядається як інституція, що забезпечує відновлення та передачу ціннісно-нормативних орієнтирів від одного покоління до іншого. Але цей процес у жодному разі не можна розглядати як механічну, нав'язливу передачу суми накопичених знань від «старшого» до «молодшого». Це творча, рівноправна взаємодія всіх учасників освітнього процесу, до якого кожний суб'єкт додає щось своє, суто індивідуальне, зумовлене завданнями та потребами сьогодення.